

FORIE SĂPTĂMĂNALĂ PENTRU POPOR

DIRECTOR: Pr. VASILE CHINDRIȘ

Redacția și Administrația
Cluj, Str. Chintăului Nr. 51
TELEFON: Nr. 3065ABONAMENTE: Pe un an Lei 100
Pe 6 luni " 50
Pe 3 luni " 30
In streinătate dublu. In America 2 dolariINREGISTRATĂ LA
TRIBUNALUL CLUJ SUB
Nr. 85.

MINUNEA FINLANDEZA

Toată lumea vorbește de Finlanda și toți se miră de vitejia și izbânzile pe cari acest mic popor le câștigă împotriva crotropitorului grozav și numeros căruia îi ține piept. Pe tot locul se spune: Este o minune ce se petrece în Finlanda. Asta-i ceva neînchipuit, ca un popor de 4 milioane locuitori să se împotrivescă, luni de zile puhoiului de 150 de milioane care stă în fața sa ca un munte amenințător.

Dar „minunea” finlandeză își are tâlcul ei. Tâlc pe care nu mulți îl știu. Finlanda este o țară credincioasă. Finlandezii sunt unii dintre cei mai credincioși oameni din Europa. Acolo nu se pomenesc furturi, bătăi, injurături omoruri ca în alte civilizate și creștine țări ale Europei.

Ei trăesc Evanghelia în viața de toate zilele, de aceea au fost liniștiți și fericiți.

O mică pildă. Am citit de curând că acolo în fiecare sat, la primărie se află o bancă, așa-numită a lucrurilor găsite. Cine a găsit un lucru oarecare, nu-l dăsește cum fac „creștinii” noștri ci-l duce la banca dela primărie și-l pune acolo. Păgubașul se duce și-și ia de acolo lucrul găsit. Nimeni nu

s'atinge de ce nu-i al său. Fiecare socotește ca o mare rușine să-și însușească un lucru străin sau să facă o faptă rea.

Auzind asemenea lucruri, ni-se par din basme. Dar această minune a făcut-o Evanghelia care nu numai că nu-i prigoniță și batjocorită ca în alte părți, dar e tovarășul și dascălul de fiecare zi al omului. opresiunea și aspreala nedreaptă nu sunt cunoscute acolo și roadele se văd. Când cineva a venit să le încalce viața și dreptul și să le ia libertatea, s'au ridicat toți ca un singur om s'o apere. Ei știu ce este bolșevismul ateist și știu ce ar urma dacă Rusia le-ar ocupa țara. Ei știu că bolșevismul este ruina care le-ar aduce nenorocirea neamului, de aceea s'au ridicat ca un singur om să-și apere ceea ce au mai scump: credința, libertatea și sufletul.

Și tot războiul acesta grozav e dus prin credință. Se spune că la plecarea ministrului de externe finlandez (Tanner) la Moscova, în gară s'a cântat cântarea religioasă: „Ceate tare e Domnul”. Iar dela începutul războiului cântarea aceasta se cântă pe tot locul în biserici, în adunări ca și în armată unde preoții militari fac adunări de rugăciune cu

soldatii, întirind-i și îmbărbătându-i ca să poată suferi totul.

Iată în ce stă minunea finlandeză! Toată vitejia, răbdarea și tăria acestui popor se rezimă pe credința în Isus, prin care ei își apără conștient viața sufletului său.

Ce rău mare fac aceia cari și bat joc de credință și Evanghelia, punându-și toată nădejdea numai în tunuri și muniții.

Invețe acești oameni că un neam sfânt este un neam tare. Că „neprihănirea înaltă” e un popor, dar păcatul este rușinea popoarelor (Proverbe 14,34). Dacă vrem să fim tari să fim curați, neprihăniți, sfinți. Dacă vrem să fim puternici să înălțăm păcatul și fărâdelegile dintre hotarele noastre. Să ne pocăim și să ne întoarcem la Dumnezeu. Dumnezeu va fi cu noi, dacă și noi vom fi cu El.

Să scoatem afară păcatele căci păcatul e rușinea și căderea popoarelor dar neprihănirea înaltă pe un popor.

Pilda finlandeză slujească tuturor.

Crede în Evanghelia copilul meu!

Un necredincios ateu cetea cu mare plăcere cărți în care se tăgăduia existența lui Dumnezeu. Mai apoi începu și el a scie o carte tot așa, poate și mai și.

Un copil al său care era greu bolnav, îl chemă la patul său și-l întrebă: Tată dragă! eu nu mai pot trăi; trebuie să mă duc la Domnul meu Isus, care mă așteaptă cu mare drag. Acum să-mi spui te rog cum să mă duc? cu credința în scrierile marelui, sau în ale Domnului Isus în care m'a adâncit mama mea? Spune-mi iute tată dragă, cum ești mai sigur tu, sau ce mi poate fi mai de folos în călătoria mea lungă care-mi începe peste câteva clipe?

Tatăl ateu tăcu o clipă, apoi ca speriat de ceva, zise cu tărie: dragul meu copil, crede, crede mult mai bine în Evanghelia pe care ți-a mărturisit-o mama ta cât a trăit; ce am citit eu și ce am scris eu nu-ți poate folosi la nimic. Uită-te la mine cum m'am schimbat și la față la întrebarea pe care mi-o-ai pus'o. Ce am scris eu nu-i bun de nimic, nici pentru mine, nici pentru tine, nici pentru nime.

Copilul plecă voios în veșnicie.
Latiș Gh.

Misionarului Vieții Creștine

Glasul tău „Misionare”
E primit cu bucurie,
Căci în tine Domnul are
O prea scumpă Mărturie

Tu trezești la viață nouă
Slăbănoji fără putere
Dându-le merindea dulce,
Cu smerita-Ți Priveghere

Mii de suflete 'ngenunche
La al Domnului altar,
Când sorbes: înțelepciunea
Din neprețuitu-Ți Dar

Tu ne arăți cărarea vieții
Și ne chemi la datorie,
Ca luptând cu Călăuză
Să fim veșnic cu Tărie

Inainte prin prigoane!
Nu ne teamă nici de moarte,
Azi pe lume, nu-i putere,
De Isus a ne desparte

Suferințelor primite,
Blând le vom sorbi paharul
Căci în noaptea cu „furtună”
Avem far „MISIONARUL”.

Simion Paraschiv

NOI SUFERIM

Noi suferim aici în lume
Prigoane multe și dureri,
Lipsiți de slavă și renume
Plângem în negre sfâșieri

Noi suferim necazuri grele
Și greutăți fără sfârșit,
Puhoiul valurilor rele
Ce zi și noapte ne-au lovit

Și dacă suferim Isuse
Din cauza atâtor răi
Noi știm că oile supuse
Au fost și sunt copiii Tăi!

ILIE POPOVICI

O SCÂNTEIE

O scântieie cât de mică
De o găsești într'un sperlar,
Poți cu ea prin stăruință
Ca să aprinzi focul iar.

Tot așa cu o scântieie
Din dragostea lui Isus
Poți s'aprinzi un foc puternic,
Pentru Domnul cel de sus.

Iacob Suciu

Aveți răbdare

Un post vă este încredințat, fraților. Să stați cu credință, cu hotărâre, ca un adevărat ostaș pe câmpul de luptă. Să trecem cu tăcere supărările.

Noi toți sântem puși la grele încercări, în diferite feluri, în viața pe pământ, însă totdeauna să fim hotărâți, să nu părăsim postul nostru de luptători ai Domnului Isus, nu a oamenilor.

Să a em răbdare, fraților, că spune un proverb, că răbdarea este ca un arbore a cărui rădăcină este amară, dar poamele sunt dulci. Știm că profesorii dau lecțiile cele mai grele școlariilor celor mai buni.

G. Gloguș H. de sus

Să nu trăești nici o zi
fără folos. Adă-ți aminte
că timpul e cel mai prețios
dintre bunuri, și că,
odată pierdut, el nu se
mai poate redobândi.

Montegnaza

„Mare putere are rugăciunea celui drept“ (Iacob 5, 16)

Ceva în legătură cu evanghelia de Duminecă dela Matei 15, 21

„Fiica mea rău e muncită“.

Ce strigăt dureros a fost acesta și din ce adâncă sfâșiere sufletească a eșit! Ce sbucium și apăsare a pornit o pe femeia Hananeancă pe drumuri, să-l aplece pe Mântuitorul, să strige după El, să-i spună și să-L roage pentru fiica ei: „Ai milă de mine Fiul lui David; fiica mea rău e muncită de un drac...“

Sărmana mamă! Poate fiica aceasta îi era singurul copil, singura nădejde în lumea aceasta, sau poate va fi mai avut și alți copii, dar dragostea de mamă a împins-o să-și părăsească pe ceilalți — și să alege pentru vindecarea celui ce suferă...

Mă gândesc aci, câte „fice“ câți copii nu sânt „muncii rău“ și azi de draci; de dracii tuturor păcatelor și patimilor rele. Câte fice nu sânt rău muncite de dracul *model*, de al *desmățului*, de al *neascultării*, de al *răutății*, de al *petrecerilor*, și de atâția alții. Dar vai, astăzi cât sânt de puține mamele, cât de puține sânt părinții, cari să alege ca oarecând femeia Hananeancă la adevăratul Doctor, la Mântuitorul — care le poate da vindecare și izbăvire de sub stăpânirea acestor duhuri rele și pierzătoare de suflet.

O tu mamă credincioasă și tu tată credincios, care îți vezi fiica ta ori fiul tău muncii rău de duhul pierzător al lui Satan — ia aminte la aminte la fapta femeii din Evanghelia de azi: aleargă pe drumuri de rugăciune *afă-L* tu întâi pe Mântuitorul și spune-L Lui și roagă-L pe El să se îndure și să-i dea vindecare...

„El nu i-a răspuns...“

Și la ce grea încercare a fost supusă credința bieteii femei, care alerga plângând după Mântuitorul. Ea se ruga mereu și plângea mereu — dar rugăciunea ei parcă nu era auzită de Domnul; El nu-i răspundea.

Credința femeii e pusă la o grea încercare. Dar ea birue. Ea nu se lasă până nu dobândește ceea ce cere.

Astfel, această femeie păgână a rămas cu o pildă măreață de credință până la sfârșitul veacurilor.

Deci tu părinte care te rogi pentru izbăvirea copilului tău — nu desnădăjdui când ți-se pare că după un destul de lung timp — rugăciunile tale pare că au răsunat în pustiu și Domnul parcă nu ascultă și nu-ți aude rugăciunea și copilul tău nu a-

rată nici un semn de însămătoșire.

Roagă-te înainte cu credința tare și cu lacrimi fierbinți. Domnul te va auzi; și nu se poate să nu asculte.

„Nu se cade...“

Dar punctul cel mai greu, examenul cel mai greu pentru credință și statornicia femeii Hananeence a fost în clipa când Mântuitorul, după toate cererile și stăruințele ei — i-a răspuns cu răceală: „Nu se cade să i-ai pâinea copiilor și s-o arunci la câini...“

Dar credința ei mare — a trecut și acest examen, cu rugămintea: Da, Doamne, dar și câinii trăesc tot din fărâmiturile cari cad dela masa stăpânului... Da, Doamne! — recunosc, sânt un câine, n'am nici un drept la răsplata Ta — dar mă rog pentru Mila Ta, căci deși sânt câine, eu

tot făptura ta sânt, tot prin Mila Ta trăesc: Indură-te și miluește-mă!..

Părinte îndurerat care te rogi pentru copilul tău — nu desnădăjdui nici când după toate rugămintele și cererile tale, copilul parcă se face și mai rău, iar Domnul parcă e și mai neîndurător. Atunci dragostea Lui e mai mare, ajutorul și izbăvirea Lui e mai aproape.. Așteaptă, rabdă, stăruie și vei vedea.

„Facă-se cum voești...“

Mare a fost credința femeii — și mare a fost răsplata acestei credințe. Multă a fost rugăciunea și cererile ei — dar și mai multă a fost bucuria cu care a fost răsplătită această rugăciune...

Căci așa știe să răsplătească — și așa răsplătește Domnul.

Ce bucurie mare va fi umplut sufletul bieteii femei când a văzut că rugămintea ei a fost ascultată. Și toată întristarea ei s'a prefăcut în bucurie și fericire!

Iubită mamă, dragă tată, părinte care te rogi pentru copilul tău — stăruie în această rugăciune și cerere, stăruie mereu până vei fi ascultat. Încă n'am văzut nici un om până azi care să fi cerut ceva Tatălui cu lacrimi și credință — și să nu fie ascultat.

Mai roagă te, mai plângi, mai stăruie pentru scăparea celui „bolnav“. Ascultarea rugăciunii tale nu e departe, vei vedea și te vei bucura împreună cu cel vindecat — și fericirea voastră cu cât va fi mai târzie, cu atât va fi mai mare.

Traian Dorz

Cu moartea toate

se gată

Sfârșitul vine, vine sfârșitul (Ezech. 7, 2.)

I

În ochii lumii sânt fericiți numai aceia cari stăpânesc bunurile, plăcarile, avuțiile și pompele acestei lumi; moartea însă pune capăt tuturor fericirilor pământești. „Ce este însă viața noastră? Ca aburul, care puținel se arată și după aceea dispare (Iac. 4, 14)“ Aburii, cari se naște de pe pământ, se ridică uneori în aer și luminați de razele soarelui, ne înfățișează o priveliște frumoasă; dar cât ține priveliștea aceasta? La o simplă adiere dispare. Iată acel sumet? azi toți îi curtenesc, se tem de el și aproape i-se închină; mâne când va muri, va fi disprețuit, blestemat și călcat în picioare.

Cum moartea omul toate trebuie să le părăsească, Fratele lui Toma de Kempis, credinciosul slujitor al lui Dumnezeu, era mândru în sine, că și-a zidit o casă frumoasă; un prieten însă-i zise, că aceasta are o mare scădere. Ce fel? întrebă el. Greșala răspunse acela, stă în aceea că ți-ai făcut ușă. Cum, Cum, replică el, ușă e greșala? Da, răspunse prietenul, căci într-o zi te vor duce mort prin ușă aceasta, și astfel îți vei părăsi casa și toate câte le ai.

Pe scurt, moartea despoaie pe oameni de toate bunurile lumești. Ce scenă duioasă e, a vedea scoțând pe un principe afară din palatul său, ca să nu mai intre în el și cum alții i a u în stăpânire scumpeturile, comorile și bunurile lui. Slujitorii îl lasă în groapă cu o haină, ce abia-i este de ajuns, să i acopere trupul; nu mai este nimenea, care să-l stimeze, nici să-l lingusească, nici nu se mai gândesc la împlinirea orânduelilor lăsate cu limbă de moarte.

întrebă Alexandru curios, Caut, răspunse, capul

regelui Filip, al tatălui tău și nu-ți pot deosebi Saladin, care cuceri în Asia multe împărății, zise la moartea sa: că atunci, când cadavrul i-l vor duce la mormânt, unul să meargă înainte cu cămașa sa acățată într-o sulită strigând: Acesta e totul, ce duce Saladin în groapă cu sine.

După ce sa așezat în groapă cadavrul acelui principe, carnea se despoaie, și iată că scheletul său nu s' deosebeste de celelalte. Privește în morminte, zice st. Vasile, și vezi oare poți deosebi, cine a fost slugă, și cine stăpân? Odată Diogene se prefăcu înaintea lui Alexandru cel Mare, cași când ar căuta ceva printre căpăținele de morți, cu mare stăruință. Ce cauți? Dacă îl poți afla tu arată-mi! Seneca zise: Neegalii ne naștem, murim însă egali. Și Horațiu zise, că moartea face ca sceptru și sapa să fie pe o formă. Cu un cvânt, când vine moartea, se apropie sfârșitul toate se gată, toate sunt părăsite, și din toate bunurile lumi acesteia nimic nu duce omul cu sine în mormânt.

RUGĂCIUNE

O Doamne, Dumnezeu meu, fiindcă îmi dai lumină, ca să cunosc, că tot ce prețuește lumea e fum și nebunie, dă-mi tărie, să mă deslipesc de acelea înainte de ce m'ar despărți moartea de e'e. Cât de des te-am vătămat și te-am pierdut, bunătaie nemărginită, pentru plăcerile și bucuriile deșerte ale lumii acesteia! O Isuse al meu, cerescule vindecător, întoarce-ți ochii spre sărmanul meu suflet, privește la ranele cele multe, ce mi le-am făcut prin păcate, și fie ți milă de mine. „Dacă voești, mă poți curăți“. Eu știu, că tu voești și poți să mă vindec, dar ca să mă mântuești, tu aștepti pocăință pentru toate vătăările, ce ți le-am cauzat. Da, îmi pare rău din toată inima. Fă-mă dar acum sănătos, fiindcă acum îmi poți ajuta Vindecă sufletul meu, că am greșit fie! (ps. 40 4). Eu mi-am uitat de tine, tu însă nu i-ai uitat de mine, iar acum îmi dai să pricep, că voești să-ți uii de vătăările, ce ți le-am făcut, dacă mie îmi pare rău

de ele. Și cel fărădelege, de se va întoarce dela toate fărădelegile sale, care a făcut, cu viață va trăi și nu va muri; toate nedreptățile lui, ce a făcut, nu se vor pomeni. (Ezec. 18, 12). Iată, mă nfiior și le urăsc mai mult decât orice rău: uită-ți dar, Mântuitorul meu, de multele amarăciuni, ce ți le-am făcut.

De acum mai bine vreau să pierd totul, chiar și viața, numai grația ta să-mi rămână. Căci ce-mi folosesc toate bunurile lumii fără harul tău? Ah, ajută-mi, tu știi, cât sunt de neputincios. Iadul nu va înceta, de a mă ispiti; deja se pregătește la mii de năvăliri, ca din nou să mă facă sclavul său. Nu Isuse, nu mă părăsi! De azi încolo vreau să fiu sclavul iubirii tale. Tu ești singurul meu Domn; tu m'ai creat, tu m'ai răscumpărat. Tu ești, care mă iubești mai multe; numai tu ești vrednic să fii iubit; numai pe tine vreau să te iubesc.

II

Când Filip II, regele Spaniei era aproape de moarte, chemă pe fiul său la sine, și desfăcând vestmântul regesc, cu care era acoperit, îi arată pieptul roșu de viermi, și apoi îi zise: Principe, vezi, cum moare omul, și cum se gată toată mărirea lumii acestora! Bine a zis Teodoret: moartea nu se teme nici de bogăție nici de ostași, nici de purpură; și tocmai așa: urmează putrețune și curg puroaje din supuși cari din domnitori, încât oricine moare, fie chiar și principe, nimic nu-și ia cu sine în mormânt; toată gloria îi rămâne în patul, în care a murit. Când va muri el, nu va lua nimic, nici se va pogori cu dânsul mărirea lui (ps. 48, 18).

Și Antoniu povestește, că un filozof după moartea lui Alexandru cel Mare, exclamând a zis: Iată acela, care ieri călca pământul, azi e apăsător de pământ. Ieri nu-i era destulă lumea întreagă, azi îi sunt destui trei coți. Ieri conducea în lume o întreagă armată, azi de puțini zileri e dus în mormânt!

Sf. Alfons de Liguori

Trăiască Impăratul !

Despre Napoleon, vestitul împărat al Franței, se spune că într-o zi a eșit la plimbare cu trăsura sa pe străzile Parisului. La bariera orașului trăsura împărătească se întâlni cu căruța unui țaran nevoiaș. Trecând prea aproape s'au ciocnit și căruța țaranului s'a stricat. Vizitii împăratului mânau caii fără să le pese de cece se întâmplase în urmă. Dar Napoleon a făcut semn să oprească trăsura. S'a dat jos și s'a îndreptat către țaranul care stătea în mijlocul străzii și se tânguia. Văzând că vine către el un domn așa de bine îmbrăcat și crezând că vrea să-l mustre s'a spăimântat și a început să-i ceară iertare. Dar Napoleon îi dete îndată câteva fișicuri cu galbeni și-i zise: „Când mă voi întoarce înapoi să ai altă căruță și un cal bun. Cred că o să-ți ajungă banii...”

La întoarcere Napoleon se întâlni din nou cu țaranul. Acesta știa acum cine este „domnul” și deacea i-a spus: „Mă bucur că am o căruță nouă și un cal bun, dar mă bucur și mai mult că prin întâmplarea de astăzi, am avut prilejul să văd pe acela care conduce cu înțelepciune poporul nostru”. Și umflându-și peptul strigă: „Trăiască împăratul!” Napoleon zâmbi, îi strânse mâna prietenește și-și văzu de drum.

Dragi cititori, adesea se întâmplă ca în drumul vieții noastre să pățim ca și țaranul de mai sus. Adesea trăsura Domnului și împăratului Ceresc se apropie de căruța noastră și ne-o s'rică. Adesea avem parte de necazuri și suferințe. Și toate acestea ni se par o pacoste pe capul nostru. Dar să înțelegem că orice întâmplare, orice durere e

spre binele nostru. Căci numai în asemenea împrejurări se apropie Domnul de noi. Numai în aceste împrejurări putem și facem cunoștința cu Tatăl cel ceresc.

Deci să nu ne tânguim, să nu ne spăimântăm când ni se întâmplă câte ceva în viață. Căci mai târziu vom striga și noi cu bucurie: Trăiască Domnul! Trăiască Impăratul!

ION TUDUSCIUC

Salvatorul

Era într'una din zilele luni Ianuarie. Un vânător dintr'un sat din apropierea Bucureștilor, ieșise la vânătoare pe zăpada proaspătă, prin niște locuri nici decum cunoscute de dânsul.

Deodată, pe neașteptate, cade din întâmplare într'o groapă cu apă, de unde cu nici un chip nu a mai putut ieși. Zadarnic se chinuia să iasă; za-

darnic striga după ajutor în câmpia singură și înzăpezită, căci nimeni nu-l auzea pentru a-i veni în ajutor.

O mare groază îl cuprinsese. Era disperat, știindu-se în ghiarele morții. Singur striga înfricoșat și desnădăjduit după ajutor.

Din întâmplare trece pe acolo o sanie trasă de doi cai. Călătorii, la strigătele disperate ale nefericitului vânător, opriră sania și curioși alergară spre locul cu pricina. Vânătorul, în apa rece scufundat până la subsuară, se sbătea în valurile disperării, cu mâinile înghețate pe armă și cu ochii holbați de frica morții.

Fără a mai sta pe gânduri au pus cu toții mâna și cu ajutorul unor lemne (pârghii) ce aveau în sanie, abia, abia l'au scos mai mult mort [înghețat] și-l duseră în satul din apropiere, unde dându-i-se îngrijirile necesare se făcu sănătos.

În chipul acelu vânător te aflu poate și tu iubite frate, rătat de război. Ești în fântâna fărădelegilor. Ești în groapa păcatelor. Te chinuiești în furtuna fărădelegilor. O mână caldă și-te întinde și vrea să te scoată din această răutate însă tu nu vorești.

Vino frate iubit, acață-te și tu de crucea Mântuitorului, Isus Hristos și ieși afară din viața păcătoasă. Vino la o viață nouă trăită după voia lui Dumnezeu. Nu mai sta nepăsător față de o iubire atât de mare. Părăsește calea în care te găsești și urmează calea Domnului. Lasă frate deoparte poftile păcatelor și întinde mâna ta înghețată Salvatorului tău. Ascultă glasul Lui cel dulce care te cheamă. Ridică-te și mulțumește Salvatorului tău: Isus cel răstignit.

Tudor Gr. Vlăsceanu Ilfov

Pe marginea vremii

Valuri, valuri de necredință se abat astăzi asupra oamenilor, aproape întregi caută să-și potolească setea sufletelor lor în alt loc decât în izvoarele curate ale evangheliei lui Isus Hristos. Pe alocuri locașurile de rugăciune, bisericile au fost dărâmate sau transformate în magazii și teatre.

În inimile fragede ale copiilor și tineretului de astăzi se caută să se sădească sămânța aducătoare de roade rele a necredinței, iar din inima celor mai destoinici se caută să fie smulsă credința în Dumnezeu.

Și pentru aceea Domnul zice: „M'au părăsit pe mine izvorul vieții” și și-au săpat fântâni crăpate care nu țin apa (Ieremia cap. 2 vers 13)

Dar Dumnezeu în iubirea sa trece cu vederea, nu pune în socoteală și cu glasul său dulos și blând ne cheamă la pocăință.

„Venți la Mine” veniți toți să ne judecăm. De vor fi păcatele voastre ca cărmăzul se vor face albe ca zăpada, de vor fi roși ca purpura se vor face albe ca lână.

Brațul lui Dumnezeu nu s'a scurțat, ci iubirea lui este întinsă asupra tuturor celor ce îl caută cu toată inima.

Frater dragă, oricare ar fi felul tău de trai, oricare ar fi greutatea ta, necazul tău, sărac ia și - toate cele ce te apasă nu uita, puneți nădejdea în El. Gândește-te că El a dat pe unicul Său Fiu pentru păcatele tale și ale mele.

Prorocul Ezechiel spune: Dar dacă cel rău se întoarce dela calea sa

toate păcatele pe care le are nu i se va mai socoti. Doresc moartea păcătosului? zice Domnul Dumnezeu. Doresc mai degrabă să trăiască. Lepădați dela voi toate fărădelegile prin care ați păcătuit, faceți-vă vrednici de o inimă nouă și de un duh nou, întoarceți-vă și veți trăi Ezechiel 18-21-23 și 31-32.

Deci să venim acum mai degrabă la Domnul, acum cât e ziua, vine noaptea și atunci e prea târziu.

Petre Curtu — Giurgiu

Petrecerile de azi

Suntem în toiul petrecerilor. zilnic ziarele scriu, că cutare sau cutare societate organizează petrecere cu dans până în zori, cu muzică renumită.

Înainte cu două sau trei zile de ținerea petrecerii, te întâlnești cu prieteni și primul cuvânt care ți-l spun este: „nu vii și tu la petrecerea care se ține în ziua de...? o să fie o

petrecere frumoasă, are să vină cutare prieten sau prietenă. Și când vine ziua decisă, vezi pe străzi de prin toate cotiturile cum apar fetele cu rochiile de mătăasă până în pământ, cu mamele lor făloase că au fete mari, pornesc spre localul unde se ține petrecerea, cu pașii grăbiți ca nu cumva să se fi început.

O, tinerilor nu așa ci, îndreptați-vă privirea spre Acela care a pățimit și a murit pentru noi numai și numai ca să ne mântuiască de osânda veșnică.

Veniți fraților să ne strângem cu toții sub steagul Domnului Isus și să pornim la luptă pentru ca să cucerim ce avem de cucerit pentru El și împărăția dragostei Lui. G. D.

Bobite sufletești

„Toată sfîntenia și desăvârșirea unui suflet stă în a iubi pe Isus Hristos, Dumnezeul nostru și Mântuitorul nostru.

Pentru aceea zicea sf. Augustin: Iubește pe Dumnezeu și fă ce-ți place; fiindcă însăși iubirea îi arată sufletului iubitor de Dumnezeu, ca să nu facă nici un lucru ce nu-l plăcut; ei să facă ce-l face plăcere”.

Pentru iubirea ce-o ai pentru Domnul îți arde inima, dorești martirul, simți plăcere în suferințe, simți bucurie pe grătarele înfocate, suferi cu dragoste micșorarea demnității, dorești chinuri, te bucuri de ceiaș: lumea se teme și îmbrățișezi ceea ce lumea urește”.

Culegeri de fr. I. Arsu — Sebeș

...Frații mei, cu ochii ținți la Isus-Biruatorul! Cu El am biruit, cu El vom birui și cu El vom dobândi pe urmă preadulcea făgăduință: „Celui ce biruește voi da lui să mănânce din pomul vieții care este în mijlocul Raiului” (Apoc. 2. 7).

□ O ÎNTÂMLARE NEOBȘNUITĂ în timp ce arhiepiscopul de Villiam Foros, de Ottawa, asista în catedrală, în prezența cardinalului Willeneuve, primatul Canadei, la hirotonisirea asistentului său, monseniorului Alexandru Vachen, s'a prăbușit la pământ, fiind imediat transportat la spital. Starea sa este gravă. Faptul că arhiepiscopul și-a pierdut cunoștința, a provocat o emoție atât de puternică în biserică încât o femeie a încetat din viață.

Cum mai merge războiul

Atacuri cu avioanele asupra Angliei
— Ofensiva asupra liniei Manerheim

Pe frontul de Vest hărțuile continuă zi de zi. Pe mare alte va-poare au fost scufundate.

În aer s'au dat acum câteva zile lupte îndârjite. Avioanele germane au atacat Anglia în mai multe părți. Câteva avioane de o parte și de alta au fost doborâte.

În Finlanda luptele au continuat cu furie. Rușii au atacat cu mari forțe linia Manerheim, dar fără folos.

În fața acestei linii de beton au rămas mii de soldați ruși și zeci de tunuri, tankuri și săni blindate. Atacul a fost însoțit și de 200 de avioane.

Un detașament de 200 skiori au fost aduși din Siberia pe frontul de Nord.

Cel mai mulți însă au fost uciși și făcuți prizonieri de skiorii finlandezi.

Războiul continuă tot mai dâr.

Reuniunea dela Belgrad

Consiliul Înțelegerii balcanice s'a întrunit în a 6 conferință în Capitala Iugoslaviei

La începutul săptămânii acesteia consiliul înțelegerii balcanice (România, Iugos'avia, Turcia, și Grecia) s'a întrunit la Belgrad în a 8 a sesiune ordinară.

Timp de trei zile consiliul a discutat și a luat hotărâri de seamă

ca i privesc cele patru state prietene și aliate.

În timpul acesta critic și plin de primejdii, țările balcanice se străduiesc să mențină pacea în acest colț al Europei

o—o

Încă o armă ucigătoare

razele incendiare

O gazetă franceză publică senzaționala experiență făcută de inventatorul maghiar Ember János din Vacz cu razele incendiare. Dela o distanță de zece metri razele au mistuit în patru secunde o bară de aramă și o placă de oțel. În acelaș răstimp au carbonizat un bloc de cauciuc, pulverizând un bloc de ciment, oprind chiar funcționarea unui mic motor.

Inventatorul spune că dozând în r'un anumit fel aceste raze poate distruge orice motor de avion,

acionând chiar asupra viețuitoarelor. De altfel o experiență fără voie făcută cu aceste raze a arătat că ea are putere distructivă asupra centrilor nervoși și a măduvei spinării, pe care o carbonifică. Trei boi, doi porci și zece vaci au căzut victime acestei experiențe cu razele incendiare.

Dacă această rază va fi întebuiată în armată, atunci întreg războiul va suferi o mare schimbare a tacticii și modului de luptă aerian.

Semnele vremii

„Atașați ai ateismului” pe lângă ambasadere ruse din străinătate

Agenția „Havas” transmite: „Service Evangelique de Presse”, organul cercurilor eclesiastice elvețiene, anunță că U. R. S. S. va înființa

în curând „atașați ai ateismului” pe lângă Ambasadere și Legațiile sovietice din străinătate.

Atențiune!..

...Și iarăși cutremure!

Mai multe cutremure au fost înregistrate Miercuri la Adkaterin, situat la două ore cu trenul de Tesalonic. Cutremurele s'au repetat cu mai mare intensitate în cursul zilei de Joi.

Populația înspăimântată s'a refugiat pe câmp, cu tot frigul mare. Peste 20 de cădiri s'au prăbușit. Alte 150 nu mai pot fi locuite. Sunt și victime cărora li s'au dat de urgență ajutoare.

Rânduială nouă

Cum se vor face numirile de funcționari

Pe baza noiei legi, numirile în funcțiunile publice se vor face prin concurs.

Nici o numire nu se va face decât după ce candidatul care vrea

să ocupe funcțiunea nu va trece un examen. Oricine vrea să fie numit într'o funcțiune publică trebuie să fie membru al „Frontului Renașterii Naționale”.

Bilanțul războiului chino-japonez

China a pierdut trei milioane de oameni

După doi ani și jumătate de război, a spus ministrul Hata, japonezii au ocupat un teritoriu aproape de trei ori mai mare decât a Japoniei

Până acum chinezii par să fi pierdut 3 milioane de oameni.

Cu toată buna stare a trupelor japoneze, rezistența îndârjită a gu-

vernului Ciang Kai Shek și situația internațională destul de delicată pun armatei japoneze și pe viitor probleme foarte grele. Pentru a duce războiul la bun sfârșit, poporul japonez trebuie să se arate unit și să înfăptuiască mobilizarea generală.

O faptă nemai pomenită

Și au trimis paltoanele, blănile și hainele în Finlanda

Într'un oră el din Danemarca s'a ținut într'un teatru o adunare pentru ajutorarea Finlandei.

La sfârșitul adunării, președintele el veni în fața publicului, spunând:

Soldații și poporul finlandez, sufer teribil. N'au haine călduroase îndeajuns... Pe un ger de 50 de grade ei sunt siliți să lupte ca să-și apere viața și avutul. Trebuie să le venim în ajutor.. Pentru aceasta vă rog să binevoiiți, a lăsa aici cu toții paltoanele, hainele și blănurile

ce le aveți în garderobă, pentruca în noaptea aceea ta chiar să le trimitem în Finlanda.

Și lucrul nemai auzit, s'a întâmplat

Toți domnii și doamnele, toată adunarea ceia a primit propunerea ce li-s'a făcut — nimeni nu și-a luat haina din garderobă. Peste 2 ore toate acele haine paltoane și blănuri scumpe, împachetate, își luau drumul spre Finlanda.

Fapta grăiește dela sine.

Știri din țară și străinătate

STATISTICA ACCIDENTELOR PE 1939 LA CHICAGO ARATĂ: Morți, 93.000 și răniți 8 milioane. În frunte figurează accidentele de circulație cu 32.600 morți. Aceasta cifră arată tot și o scădere față de 1938, de 1 procent la sută.

GER CUMPLIT ÎN GERMANIA În Germania domnește un ger cumplit. În Turingia școlile au fost închise din lipsă de cărbuni. Ravagiile gerului sunt deosebit de crunte în Polonia, unde se simte o mare lipsă de cărbuni. Stațiile căilor ferate trebuie să fie păzite de militari. Ziarele publică zilnic liste de persoane care și-au găsit moartea încercând să fure cărbuni.

ȘI-A ARUNCAT SOACRA ÎN FOC în comuna Buicesti, temeza Eufrosina Rădulescu trăia de mai mult timp în ceartă cu soacra ei Marla D. Căruntu, în etate de 80 de ani.

În urma unor certuri aprinse ivită între ele, Eufrosina Rădulescu și-a înbrăncit soacra peste focul din vatră. Flăcările căprinzându-i hainele, i-au provocat grave arsuri, de pe urma cărora, puțin în urmă, a încetat din viață.

DIN CAUZA FRIGULUI O întâmplare extraordinară a avut loc în orașul Roman. Unui bătrân italian în vârstă de 72 ani, Verussi Peru i s'au desprins din cauza înghețului pe masa de operații, mâinile, și picioarele și urechile, rămânând un clot viu sub privirile înmărmurite ale medicilor. Nenorocitul se sbaie între viață și moarte.

CA ÎN AMERICA. Un furt de o rară îndrăzneală s'a săvârșit decurând în Cluj. Pe când vizitiul și însoțitorul trăsuri soc. de transport Deutsch duceau niște colete la firma Barza hoți au furat în văzul numeroșilor trecători un balot de pânză de 32 kgr în valoare de 20.000 lei. Apoi au dispărut fără urmă. Spre a deruta pe urmăritori, au pus în urechile cailor câte o iască aprinsă astiel că blețele animale, speriate au pornit la o goană nebună. Poliția anunțată de această ispravă de o rară îndrăzneală a pornit cercetări.

„DICKE BERTHA”, e numele noului uriaș tun german care poate trage obuze de 300 kgr. la 250 km. distanță. Instalat pe coastele Olandei (buzul poate ajunge până la Londra.

ARS CASA PE EL PE CÂND JUCA LA CĂRȚI. Ne scrie o cetitoare: Un foc groaznic s'a întâmplat în ziua de Bobotează la Teohirghiol. Pe când ieșeam dela biserică să mergem la Iordan vedem un fum la o casă. Și au alergat lumea — iera la vreo 50 metri de biserică — dar focul a mistuit totul n au putut scăpa nimica din casa mare nouă încă netencuită. Stăpânul casei juca cărți cu alții și nu știa că ie în flăcări. Când au simțit n'au mai putut scăpa nimic. Au ars bucatele toate. Și asta este mare trezire la mulți că nu mai aud oamenii glasul lui Dumnezeu.

ARHIEPISCOPUL DIN CHANTERBURY CERE AJUTORE PENTRU FINLANDA Archiepiscopul de Canterbury. În cursul unui serviciu religios oficial pentru poporul finlandez în Catedrala „St. Paul” din Londra, a rostit o predică în care a elogiat lupta eroică pe care o duce poporul finlandez pentru credință și civilizația creștină, împotriva barbariei asiatice. După părerea înaltului prelat această luptă inegală se va decide în cursul lunii Mai. În urmă arhiepiscopul a dat cetire mesagiului Primatului Finlandei, în care imploară ajutorul popoarelor civilizate pentru Finlanda și își exprimă teama că acest ajutor să nu sosească prea târziu.

RECORDUL MONDIAL DE OUAT O găina „Leghorn” albă aparținând asociației crescătorilor de păsări din Japonia a bătut recordul mondial de ouat, producând 365 de ouă în cursul anului care s'a ncheiat la 31 Octombrie. Alte 3 găini dela ferma statului Okozaki au ouat câte 364 ouă într'un an. Harnice găini.

20 000 BOMBE ÎN DOUĂ LUNI. Un comunicat al marelui stat major finlandez arată că în două luni de război, aviația sovietică a aruncat asupra teritoriului finlandez 20.000 bombe, dintre care câte 2—3000 bombe au căzut asupra câte unui singur sat. Din cauza măsurilor serioase de parare anti-aeriană și de adăpostire a populației, victimele omenești sunt foarte puține iar pagubele fără însemnătate pentru purtarea războiului.

MAI BINE MORT DECÂT FĂRĂ LIBERTATE... În r'o vorbire ținută în săptămâna trecută, ministrul de externe al Angliei a spus într'e altele: Nu ezit a declara că as prefera de o sută de ori să fiu mort, decât să trăiesc într'o lume care ar sta sub domnia unui guvern național socialist.